

- IT- og forskningsministeren bør derfor i samarbejde med de øvrige ministre nedsætte en arbejdsgruppe, der skal afdække muligheder og risici inden for de nye bio- og genteknologier, herunder overveje, om man overhovedet finder de nye teknologier relevante ud fra ressourcemæssige og etiske betragtninger.

Dansk regulering af området bør forholde sig til den internationale udvikling, herunder Europarådets forslag til retningslinjer, der ventes at foreligge om to år.

Folketinget opfordrer derfor regeringen til inden den 1. november 2001 lovgivningsmæssigt at sikre, at forsøg eller behandling med xeno-transplantation fra dyr til mennesker ikke finder sted, før der foreligger en folketingsbeslutning herom.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 48).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

En sætning om den fremsatte vedtagelse: Jeg synes, vi kan konstatere, at vi er fantastisk enige i det her Folketing. Det er jo nuancer, der skiller os. Det vil jo så være fint, om vi kan gå sammen om det og medgive hinanden, at nogle af de fortolkningsnuancer, der ligger, er fortolkningsnuancer, som så kan slås fast, for jeg er i hvert fald i løbet af den her debat blevet meget tryk ved, hvordan regeringen vil håndtere sagen.

Så vil jeg lige sige til det, som hr. Tom Behnke sagde, nemlig om der er forskel på at få medicin fra dyr, f.eks. insulin, og så implantater. Ja, det er der jo altså, for hvis man får insulin fra dyr, så sker der ikke noget ved det, havde jeg nær sagt, jo, forhåbentlig bliver man raskere, men hvis man får et organ ind, så begynder det at forbinde sig med resten af mennesket.

Der, hvor jeg synes, der er et etisk problem, er, at vi ikke har sat lys nok på, hvad der sker med en, der kommer ud bagefter og er blevet, og det er altså ikke noget, jeg siger for sjov, 10 pct. gris, eller hvor mange procent det nu drejer sig om. Jeg mener faktisk, det er et meget alvorligt problem, at cellerne på den måde sådan flytter ud, så man også har dem siddende ude i fingeren, og hvor de nu ellers måtte være flyttet hen.

Det problem er underbelyst som etisk problem. Jeg ved ikke, om det er et sundhedsfagligt problem, det kan godt være, det er det også, men det er i hvert fald som etisk problem underbelyst.

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Jeg vil for mit vedkommende sige tak til Tinget for en konstruktiv debat, som jo i al væsentlighed har vist sig ved, at Folketinget er enige i det væsentlige i en meget kompliceret sag. Det synes jeg lover godt for den udvikling og den debat, vi skal have, når vi skal justere udviklingen i den kommende tid.

Tak også til fru Tove Videbæk, der rejste debatten i dag, og som jeg synes så smukt startede debatten ved at sige, at vi alle skal vise rettidig omhu. Det er jo det, det handler om.

Til fru Margrete Auken, der undervejs i debatten stillede spørgsmål til mig, om det økonomiske, det ressourcemæssige ville være en del af arbejdsgruppen: Det anser jeg som en selvfølge. Skal der indføres nye store behandlingssystemer i vores sundhedsvæsen, så er prioriteringsdiskussionen, så er ressourcespørgsmålet jo et væsentligt aspekt.

Jeg tror tillige, jeg kan sige, at det er så stort et behandlingsområde, at det formentlig efterfølgende også vil blive underkastet en MTV-vurdering, hvor man både ser på, hvilken nytte det gør for patienten, hvilken struktur vi skal arbejde efter i det her land, hvilket apparatur, hvilke omkostninger osv., hvor der selvfølgelig både er plusser og minusser i økonomien. Så ingen kan i dag overskue de økonomiske konsekvenser.

Jeg sagde i min første tale i dag, at det ikke vil kunne iværksættes uden for et videnskabsetisk godkendt forskningsregi, indtil der ved lovgivning eller andre offentlige regler er skabt klare rammer for behandlingens samfundsmæssigt forsvarlige udøvelse. Dermed mener jeg, at det er meget svært på nuværende tidspunkt at sige, om vi har brug for Folketingets hjælp til at vedtage regler.

Jeg vil dog gøre opmærksom på, at jeg også sagde, at endelig forpligter lovgivningen i dag ikke lægerne til at iværksætte langsigtet kontrol af modtagere af et dyreorgan for at spore eventuelle smittekim stammende fra donordyret.

Jeg sagde også, at lovgivningen ikke i dag hjemler opstilling af bindende, dvs. sanktionsbelagte krav til modtageren af et dyreorgan. Så hvis vi kommer så langt med forskningen, at der kan være et perspektiv i at overføre dyreorganer